

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalck, Rudolf Mosse, A. Oppelits
Nachfolger; Anton Oppelits, J.
Domnicer, în Budapesta: A. V.
Goldberg, Beckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Lebnmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colonă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
cație. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 2-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” ieșe în săptămână.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 81.

Brașov, Joi, 13 (25) Aprilie

1895.

Disciplinarea preoților naționaliști.

Brașov, 12 Aprilie v. 1895.

Dela Sibiu ne sosesc o scire de fatală gravitate pentru noi.

Ministrul de culte unguresc a dat poruncă, ca protopopul Nicolae Cristea, care ca membru al comitetului partidei noastre naționale a fost condamnat în procesul Memorandului, să fiă disciplinat de către superiorii săi și oprit de a mai face politică.

Cumcă ministrul unguresc a fost capabil de a da un asemenea ordin monstruos, nu ne surprinde, ceea ce însă trebuie să ne consterneze în adevăratul sens al cuvântului, este graba cea mare, cu care Metropolitul și Consistoriul s'au supus poruncii ministeriale față c'un bărbat de un caracter integru și nepătat, încărunțit în luptele noastre pentru egala îndreptățire națională.

D-l Nicolae Cristea abia sosit din Vaț, unde și-a suferit osenda cu aceeași bărbăție, ce a dovedit-o și în decursul procesului Memorandului, nemângăiat și din cauza pierderii fiului său, a primit cea mai grea lovitură, ce putea fi dată unui bărbat sirguincios și sincer naționalist, care în totă viața sa a stăruit cu credință și cu dreptate pentru binele și înaintarea națiunii și a bisericii sale, vădându-se astfel dojenit și oprit în exercitarea dreptului său de cetățen și de Român, chiar prin intermediul superiorității sale bisericesci.

Înțelegem, că guvernul unguresc, care nu mai respectă nici dreptate, nici echitate, nici lege, nici constituția, când e vorba de a lovi în naționalismul românesc, a cerut dela arhierii noștri disciplinarea preoților români naționaliști, dără în înțelegem cum numai s'au și putut gândi Metropolitul și Consistoriul din Sibiu de a ceda într-o ast-

fel de cestiune, care nu mai este cestiunea d-lui Cristea, ci este o cestiune de libertate cetățenescă, la care nu pot renunța nici un moment preoții noștri fără de a submina însăși organizația și existența bisericii.

Unde am ajunge, dacă am admiteme ca preoților noștri să li se interdică pe cale hierarhică de a-și exercita dreptul lor constituțional și legal, ocupându-se ca orî și carealt cetățen de afacerile publice politice? Ce sens ar mai avé biserica națională românescă, dacă preoților în funcțiune nu le-ar mai fi permis a se interesa de sorțea, de necazurile și de luptele politice ale națiunii lor, și dacă spre rușinea vécului ar fi supuși unui regim polițienesc de control în ale politiceii?

Dără și în cazul special al d-lui Cristea nu ne putem destul mira cum nu s'au cutremurat membrii Consistoriului dinaintea unui astfel de pas.

Bine, că omul a fost condamnat, dără a fost condamnat pentru delict politic și după ce și-a făcut pedepsa, este *eo ipso*, reintegrat în totă libertatea și în toate drepturile sale cetățenesci, pe cari sentința nu i le-a atins. Cum vin dără al reglementa și a-i face a doua sentință și pe ce temei?

Nu cumva Consistoriul ar voi să-l pedepsască pentru că densul, Nicolae Cristea, a fost unul din acei bărbați, cari la 1881 au dat un exemplu din cele mai frumoșe de solidaritate, care n'a umblat cu viclesug în lupta politică și care s'a distins prin curățenia vieții sale private, prin aceea că a fost și a rămas cu mâinile curate?

În cursul anilor, de când încă d-sa era Redactor la „Telegraful Român”, organul nostru a venit adeseori în conflict cu vederile sale, însă n'a esitat pentru aceea nici-odată și

nu esiteză de a recunoșce pe deplin virtuțile sale cetățenesci.

Ei bine, și unui asemenea bărbat să i se dea o lovitură atât de grea, și de ce? Pentru-că o pretinde d-l Wlassics?

Ministrul, guvernul pôte să pretindă ce vor voi, dără nu va puté nici-odată un sinod, o biserică românescă să satisfacă unei cereri, prin care nu numai s'ar călca cele mai înalte principii ale constituționalismului și ale legalității, dăr s'ar submina însăși dreptul, pe care se întemeiază existența ei.

Ministrul și guvernul pot să nu mai asemneze asesorului consistorial Cristea salarul din ajutorul de stat, dără națiunea și biserica nu-l pôte alunga din sinul său și are de împlinit o datoriă față cu el.

Sinodul arhidieceșan din Sibiu trebuie să fiă consciu de marea răspundere, ce o are față cu biserica și națiunea și să respingă însinuarea de a se face complicele guvernului în călcarea libertății cetățenesci, trebuie să scie, că posteritatea va judeca era și omenii, când și cu cari s'au încercat asemenea lucruri și să lucreze astfel, ca să se pôte uita liniștit în fața verdictului ei.

Trist semn al timpurilor. Primim dela Sibiu, dintr'o parte bine informată, următoarea împărțire: „Încă înainte cu două săptămâni, Consistoriul mitropolitan din Sibiu a ținut ședință plenară, ca să pregătască actele pentru sinodul arhidieceșan. Intre obiecte a fost și cestiunea disciplinării ordonată de ministrul de culte în contra d-lui asesor consistorial Nicolae Cristea, pentru condamnarea sa în procesul Memorandului, căruia ministrul în mod volnic i-a detras salarul, înainte de a fi judecat prin forul bisericesc, sub motivul, că e salar, ce se dă din ajutorul de stat. Punându-se în discuțiune cestiunea d-lui N. Cristea, abia sosit din Vaț, unde și-a su-

ferit osenda de 8 luni, la propunerea personală a Escelenței Sale d-lui Mitropolit *Miron Romanul*, consistoriul a adus *unanim* sentința, ca d-lui Nicolae Cristea „să i-se dea reprobare în scris pentru-că a luat parte la politica militantă, ca membru în comitetul național, și tot-odată să fiă provocat a se abștiné în viitor de orî-ce amestec în politică”.

Cu acesta însă cauza nu a fost încă terminată. Tot la propunerea Escelenței Sale Consistoriul a hotărît să se rüge de ministrul de culte Wlassics să asemneze éráși salarul detras d lui Cristea. Până la această grație ministerială, care nici când nu va urma din partea cabinetului Banffy, d-l N. Cristea rămâne fără de salar, *avisat numai la mijlocele sale proprii*”.

CRONICA POLITICĂ.

— 12 (24) Aprilie.

La scirea „*Corespondenței ungare*” despre înființarea maresălatului de curte ungar, diarul vienes „*Neue Freie Presse*” dice, că scirea, așa cum se comunică, nu corespunde adevărului. Deja cu ocaziunea recunoșcerii dualismului și față cu curtea, ceea ce a esoparat ministrul-șef de mai înainte, Dr. Wekerle, s'a luat în vedere și înființarea unui maresălat de curte ungar, a căru chemare să fiă de-a forma un punct central de întrunire pentru aristocrația maghiară. Despre înființarea unui maresălat de curte însă, care ar avé să reprezinte în mod juridic curtea, nu a fost nici-odată vorbă.

Cum am amintit, pe lângă organele, cari vor avé să pörte matriculele de stat, se vor înființa și posturi de *inspectorî matricularî*, cari, după cum dice „*Pesti Hir-lap*”, mai ales la începutul noiei instituțiunii vor fi chiămați să facă servicii practice, precum: să instrueze personalul, să-l deprindă la o activitate sistematică, să dea diferite deslușiri etc. Numărul acestor inspectorî matricularî nu va trece peste douăzeci. Tot-odată anunță numitul diar, că de present în Budapesta se află în lucrare la compactori de cărți 10.000 exemplare de broșuri matriculare.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

La o moșă depărtată.

(Fine.)

Intr'o di ședeam în foisorul din grădina, răsfoind printr'o carte de a lui Plato. Amicul fidel își da totă silința să mă țină legat, dăr înzadar, cartea imi lunecă din mână. Cu capul plecat mă cufundai în tot tătăl de visuri. În scurt timp voiu părăsi moșia... Mă bucuram, și totuși inima imi era atât de tristă. Simții, că-mi lăcrimăză ochii.

Ridicai capul — înaintea mea stetea dâmnă. Iute luai de jos pe Plato. Voiam să mă depărtez, dăr ea mi-se puse în cale, să luă de mână și se uită la mine — chiar așa ca odinioară — da, aproape chiar așa ca odinioară...

Apoi se aședă lângă mine.
— „În curând ne vei părăsi, dișe ea zâmbind.”

Ce să-i răspund?
— „Și vei fi fericit”, continuă ea. „Viețile și dorințele d-tale se vor împlini, te vei căsători, și încă vei lua de soție o fată frumoasă...”

Mânios sării drept în sus.

— „Nu, eu nu-mi vënd trupul și sufletul pentru prețul aurului!” strigai eu sâlbatic.

— „En nu mai spune, visătorule”, răspunse ea. „Numai nu vorbi cu atâta amărăciune. Încă nici nu scii, ce e viața. Ești tot același fantast, ca odinioară — scii: atunci...”

Mai pe nesciute mă aședai lângă ea.

— „D. — atunci” — murmurai eu.

— „Lăi adueți aminte”, continuă ea încetiv, cu ochii plecați, „cum ședeai lângă mine, imi luai mâna mea într'a d-tale și te alipeai de mine”.

— „Și-ți juram amor etern”, adausei eu, „și te sărutam cu atâta drag, și d-ta —”

— „Eram fericită”.

— „Da, și imi jurai —”

— „Iubire —” șopti dâmnă, plecându-se spre mine, așa încât përul ei de mătase mai că-mi atingea obrazii.

— „Iubire, — da — însă ai tradat-o”, dișei eu cu durere.

Ea suspină. Capul ei se odihnea pe peptul meu — o, chiar așa de cu drag ca — atunci. Apoi sări în sus și ochii ei,

ochii ei cei mari și frumoși, priviau dureros spre mine.

— „Pentru ce mă condamni?” mă întrebă ea tremurând.

— „Nu eu, faptul d-tale o face!” răspunsei rece.

— „Dăr te ai gândit ôre, că ce m'a putut duce la acest pas?” mă întrebă ea, și o lacrimă îi curgea peste față, ca și un mărăgărit de rouă pe potirul unei flori.

Tremuram; mâna ei zăcea într'a mea.

— „Te-am iubit atât de mult — dăr viața — o, viața!” dișe ea cu pasiune. „Nu scii, câte a trebuit să sufer! Tatăl meu a cădut în miserie, am ajuns în lipsă, la care noi nu eram deprinși, și, vai, cât de rea e —”

— „Da, foarte rea”.

— „Era neîncungiat de lipsă o jertfă!”

— „Și se'nțelege, d-ta te-ai jertfit!” Vocea mea era aspră, aproape ironică.

— „Da”, șopti ea alipindu-se strîns de mine.

— „Și totuși nu m'ai aflat vrednic nici măcar să mă încunoscîntezi despre această. Ași fi făcut tot ce-mi stă în putere”.

— „Pentru ce să te supăr?”

— „Și până la cel din urmă moment imi scieai cu atâta drag, ca și când în adevăr m'ai fi iubit, ca și când ai fi fost destinată numai pentru mine, dăr numai pentru mina”.

— „N'am mințit”.

Uitai totă durerea, uitai că femeia această m'a înșelat și — o sêrutai ou pasiune pe frunte...

— „Acum dăr ești éráși a mea, Aniță, a mea pentru totdeauna!”

— „Da!”

— „Să fugim de aci, să fugim în grabă!”

Dâmnă se liberă din brațele mele și rise cu hohot.

— „Visătorule!” strigă ea, grăbind afară din foisor.

Meditând și bătându-mi capul meresei cu amicul meu Plato în odaia mea. Aci cădui pe pat și începui a plânge amar. „Visătorule!” imi suna în urechi „Visătorule, visătorule!” imi șoptea vântul, ce intra prin ferestra deschisă în odaia mea.

Apoi mersei la cină. Dâmnă era foarte palidă; d-l Wurm părea, că móre de îngrijat. Ea îl liniști însă și începui a rîde și a glumi mai mult, ca orî și când.

Cunoscutul filoromân, d-l de *Gubernatis*, a fost ales ca membru de onoare al Academiei Române la propunerea d-lui V. A. *Urechă*. În răspunsul său de mulțămire d-l *Gubernatis* vorbind de Unguri și de cestiunea română își exprimă regretele pentru atacurile nedrepte cu care l'a gratificat presa jidano-maghiară din Budapesta pentru scrisoarea sa de aderență cu care a conlucrat la „Vocile latine”. De *Gubernatis* deplânge șovinismul maghiar, care a împins pe unguri pe căile cele mai răcite. Trezind la Români arată, că cestiunea transilvană e atât de mare, de dreptă, de sfântă, încât din momentul, ce a cunoscut-o, n'a putut să nu dea un strigăt de alarmă auzind suferințele fraților săi latini dela Carpați, strigăt, care nu va îneta până când dreptatea nu va triumfa asupra despotismului...

Conform unei depeșe din Hiroshima, tratatul de pace între China și Japonia s'a ratificat Sâmbăta trecută. Ziarul engles „Standard” anunță din Petersburg, că guvernul engles a făcut cunoscut Rusiei, că ea nu vede nici un motiv de amestec în cestiunile chineze-japoneze; din contră Rusia a stors Germaniei și Franței promisiunea, ca aceste state să subscrie un protest al Rusiei contra tratatului de pace. Tot în înțelesul acesta scriu și zărele „Kölnische Ztg.” și „Temps”. Din contră „Biroul Reuter” află, că guvernul japonez încă n'are nici o scire despre o acțiune comună a puterilor, privitoare la tratatul de pace, și peste tot în Yokohama toți sunt de părere, că în Europa domnesc neînțelegeri față cu amintitul tractat.

După cum anunță ziarul frances „Gaulois”, președintele Statelor Unite din America va face la toamnă o vizită oficială Franței, care vizită se dăce, că va avea mare însemnătate politică și comercială. Zărele oficiale franceze însă desmint această scire.

Deschiderea Sinodelor bisericesci române gr. or.

Duminecă în 9 (21) Aprilie s'au deschis cu solemnitatea obișnuită Sinodele bisericesci din Sibiu, Arad și Caransebeș.

Sesiunea Sinodului ordinar al Arhidiecesei gr. or. a Transilvaniei a fost deschisă în sala cea mare a Seminarului Andreian din Sibiu, de către Exelența Sa Metropolitanul *Miron Romanul* prin următorul discurs:

Preaștimate Domni, Iubiți frați, iubiți fii sufletești! Sinodul nostru arhidieceșan în decursul celor 20 de ani, care îl implinesc acum de când am fericeirea de a-l conduce, mi-a făcut tot-deuna plăcerea ca să speriez, că cuvintele ce li le adre-

sez mai ales la deschiderea sesiunilor, le petrece cu atențiune și pune în dreptă cum-pănă valoarea lor.

De astădată n'am să vă grăesc multe la deschiderea sesiunii; starea sănătății mele mult scăpătată îmi impune să mă mărginesc la puține cuvinte; Vă rog să le ascultați, pentru-că voiu încungiura frașele gole și voiu atinge numai o cestiune, a căreia pond și însemnătate se o judecați Domniile Văstre înși-vă.

Eu adecă, în decursul timpului, de când sunt chemat să stau în fruntea arhidiecesei noastre, m'am desbrăcat de multe iluziuni, ce mi-le făceam în etatea mai vigoasă, contând la o însuflețire generală și durabilă pentru interesele bisericesci, și în cele din urmă am aflat, că instituțiunile noastre bisericesci create prin statuturile noastre n'au produs rezultatele, cari le-au avut în vedere întemeietorii lor, că adecă biserică noastră ortodoxă națională se se consolideze și întărească prin participarea în măsură mare a elementului clerical și lumen la dirigerea afacerilor bisericesci.

Am reflectat și altădată la răul, ce se înouibă în sinul santei noastre biserici, parte sub specia de indiferentism către interesele acesteia, parte ca spirit de partidă. Trebuie să revin la această și trebuie acum să mă adresez către Domniile Văstre cu întrebarea: Oare n'ați observat, că legăturile interne de credință și de disciplină, cari au fost țaria și tot-odată mândria noastră, astăzi sunt slăbite în măsură mare mai ales prin o rătăcire față cu ortodoxia și prin o cochetare cu alte elemente, a căror chemare din capul locului a fost și este: slăbirea și în fine totală suprimare a santei noastre biserici?

Nu voiesc să ilustrez cu detaliuri situațiunea tristă, în care e împinsă sânta noastră biserică prin indiferentismul religios și prin interesele de partidă; nu o fac această, pentru-că făcându-o, ar trebui să vă pun înaintea ochilor: cum ale noastre sunt hulite chiar de ai noștri; cum ale altora sunt crutate și chiar laudate chiar de ai noștri; cum spiritul de partidă se lăpășește și nutrește în biserică cu toate relele lui, în cât de exemplu abia se mai întâmplă în biserică câte-o alegere, care se nu lase după sine urme de amărăciuni și — ca să nu ating mai multe — cum unii omeni, profesorii de aderenți ai bisericii ortodoxe, ba chiar și corporațiunii de ale noastre, susțin un fel de emulare întru a veni în ajutorul altor biserici, pe când la noi neajunsurile materiale în scopuri bisericesci și culturale rămân în mare parte desconsiderate chiar de ai noștri.

Am ajuns să vedem interesele de conservare și de întărire ale bisericii noastre naționale călitate și în viața publică cetățenească; și cum se putem susține pentru ele o luptă cu prospecte de succese, pe când noi între noi în loc de a fi con-

solidați, și prin consolidare țării pentru lupte, suntem divizați, în mare parte reci și indiferenți față cu cel mai bun scut al nostru, pe care străbunii noștri totdeuna l'au căutat și aflat în biserică ortodoxă?

Etă ce am avut să vă grăesc din presidiu, mai mult în general, la întrunirea de azi a sinodului nostru arhidieceșan, sperând, că Domniile văstre, iubiți frați și fii sufletești, nu numai veți pricepe până în profundul lor cuvintele mele și veți și consimți cu cele grăite de mine, și atât în consultările noastre sinodale, cât și afară de sinod, în diferitele referențe ale vieții sociale veți conlucra pentru stăruirea celor rele, și pentru restabilirea celor bune; în cari nisuițe ale noastre de sigur nu ne va lipsi ajutorul lui Dumnezeu, care l'am implorat azi în sântele rituale bisericesci. Și acum, după toate aceste, salutându-vă cu totă căldura inimei mele la această întrunire, declar sesiunea ordinară a sinodului arhidieceșan pentru anul curent deschisă.

După acesta se face constituirea interimală, apoi se alege biroul și comisiunile. În fine se prezintă rapoartele generale ale Consistoriului, bugetul pe anul 1896 etc.

Despre decursul acestor ședințe, precum și a celor următoare, vom raporta mai pe larg.

Din Arad primim următorul raport despre prima zi de deschidere a Sinodului:

Arad, în 9 (21) Aprilie 1895.

Astăzi s'a deschis Sinodul eparchial al dieceei Aradului de Prea S. Sa domnul Episcop dieceșan Ioan *Meșianu*.

Inceputul s'a făcut ca tot deuna cu chemarea Duhului sânt, pontificând cu mare asistență Prea Sântia Sa Episcopul dieceșan. Era împodobită biserică prin prezența deputaților sinodali și a unui public distinct. Imposant se făcea serviciul divin și prin distinsele prestațiuni ale corului vocal condus de profesorul de cant al seminarului, diaconul Valeriu Magdu.

La 12 ore toți deputații s'au prezentat în sala cea mare a seminarului, așteptând sosirea Prea Sântiei Sale.

Intre urări de „Să trăească” Prea S. Sa ocupă scaunul presidial și rostesc cuvântarea de deschidere:

În vorbirea sa*) P. S. S. părintele Episcop Ioan *Meșianu* amintesc, că la acest sinod se implinesc 20 de ani, de când se află în fruntea acestei eparchii. De aceea se simte îndemnat a face o dare de seamă asupra lucrărilor săvârșite în acest restimp. De ore-ce însă la acest sinod se implinesc și 25 de ani dela recăștigarea sinodalității bisericii, amintesc cu recunoștință numele fericitului Andrei br. de

*) O vom reproduce pe larg în numărul de Duminecă.

Șaguna, prin a căruia stăruință s'a esoperat străvechiul drept de sinodalitate al bisericii. Însă apoi luptele mai însemnate purtate dela 1875 încôce contra diferitelor atacuri asupra învățământului, a dreptului de autonomie și a bisericilor; face o asemănare între starea înapoiată, în care se afla diecesa în 1875 față cu timpul de azi, înșirând progresele realizate pe toate terenurile, fondurile întemeiate, bunurile câștigate dela 1875 încôce, cari pe lângă totă vitregitatea timpurilor, constată o înaintare cât se poate de îmbucurătoare. P. S. Sa termină dicând că astăzi, ca niciodată, ni-se impune tuturor marea datorință la conlucrarea cu toții la ocrotirea bisericii străbune și a întări între noi și între ceialaltii ai noștri legătura dragostei evanghelice, făcându-ne toți apostoli binevestitori prin fapte și cuvinte ai conservării și dezvoltării simțului religios în clerul și poporul nostru.

Impresionați în mod prea plăcut de cuprinsul acestei cuvântări bogată în înșirarea de fapte, se face propunerea, ca vorbirea să se trecă la protocol în întreg cuprinsul său, ăra pentru aprețirea ei să se transpună tot-de-odată unei comisii speciale, care să proiecteze un resunet la această iconă a unei activități de 20 de ani destul de spornice.

S'au prezentat apoi rapoartele consistoriilor plenare precum și cele ale diverselor Senate consistoriale din Arad și Oradea-Mare, precum și alte diverse petițiuni și propuneri, cari toate s'au avisat spre rezolvare diverselor comisii Sinodale.

Cu această prima ședință a sesiunii a 2 a din perioada al IX-lea sinodal s'a încheiat, anunțându-se procsima ședință pe 10/22 Aprilie 1895 la 4 ore p. m.

Sinodul dieceei *Caransebeșului* a fost deschis în aceeași zi printr-o cuvântare a P. S. Sale Episcopului *Nicolae Popea*, care în vii colorii a arătat starea bisericii după sancționarea legilor bisericesci și relele urmări, ce pot să rezulte din aceste legi pentru biserică și pentru poporul nostru. Îndemnă apoi pe membrii clerului și ai poporului, ca să prevină aceste urmări și să le împiedece de cu bună vreme.

Sinodele au decis a se trimite Consistoriului din Cernăuți câte-o adresă de condolență din incidental morții marelui Arhiepiscop *Morariu-Andrievică*.

SCRIRILE DILEI.

— 12 (24) Aprilie.

Le scot ochii. În Giula din comitatul Bichiș se află și o școlă română pe care stă atârnată o tablă cu inscripția „Școlă română”. Această inscripție e nesuferită înaintea împintenașilor unguri, și funcționarul comitatens Oláh György a făcut propunerea, ca această inscripție „tendențioasă” să n'o mai sufere(!) un oraș curat maghiar; ăra decă alt-cum nu se poate, să-o delature pe calea autorităților. Comitatul, dice „Magyarország”, va provoca pe episcopul *Meșianu* dela Arad să ia grabnice dispozițiuni, ca tabla cu inscripția să fiă delaturată, ăra decă el nu va voi, atunci primarul din Giula are imputernicire, ca s'o depărteze. — Câtă ură drăcescă, câtă lipsă de cultură la nisce omeni, cari se pretind civilizați. Suntem curioși a vedea, ce se va alege din această afacere și mai ales, ce atitudine va observa P. S. Sa Episcopul *Meșianu*.

— 0 —

Legea minelor în Camera română. Alaltăieri a început în camera română discusiunea generală asupra legii minelor. Au vorbit în această ședință d-l colonel *Roznovanu* în contra luării în considerația a proiectului de lege; asemenea d-l *Anastase Stolojan*, care nu și a terminat discursul în acea zi.

— 0 —

Prințul Ferdinand, moștenitorul tronului român, a fost numit pe ziua de 8 Aprilie c. comandant al regimentului 4 de toșiori, în locul d-lui colonel *Cartescu*, per-

— „Cochetă! Nimic alta, decât o cochetă rece, speculantă și fără suflet!”

Nu putai dormi întrăgă noaptea. Mă apucă un dispreț față cu femeia trădătoare, și totuși nu o puteam urî...

— „De sigur ai studiat mult” cu aceste cuvinte mă întâmpină dōmna a doua și dimineața. „Amicii d-tale morți îți aprind în piept pasiuni rele și îți răpesc somnul. Feresce-te de acești filosofi morți — te păzește de ei ca de nisce visuri nefolositoare, ca și de iubita, care nu mai poate trăi pentru d-ta.”

Apoi îmi întorse repede spatele, d'era eu totuși zării o lacrimă în ochii ei.

Cine putea să înțelgă pe această femeie!

— „Da, mă păzesc de această iubire, căci — o desprețesc!” dīsei eu resolut.

Ea ărași rise așa tare și sarcastic.

— „Nu crede această”, îmi contradīse ea, amenințându-me cu degetul. „Te înșeli pe d-ta însuși! Un astfel de dispreț merge mână 'n mână cu iubirea. Și cu toate că dīci: „te desprețesc!” — totuși iubesc!”

O, ea avea dreptate, — avea dreptate!

O desprețesc, pe femeia necredincioasă, care a călcat în picioare cele mai

sfinte sentimente ale mele, care m'a aruncat în noaptea neagră a unei existențe singure și părăsite, care m'a înșelat, și care, în fine, și-a bătut și joc de iubirea mea, — da o desprețesc, și totuși trebuie s'o iubesc, s'o iubesc nespus de mult, cu ardore, s'o iubesc mai mult ca mai înainte, din zi în zi mai cu pasiune...

Era acum mare veselie pe moșia noastră. O petrecere urma după alta. Făceam visite pe la cei din împrejurime, aveam în fiă-care și numeroși oșpeți, și în salele cele liniștite de pe moșia se aușia acum numai cântec și dans, cari durau până târziu noaptea. Adese-ori dōriam timpul de mai înainte, trecut, care odinioară mi-se părea atât de nesuferibil și uricios; adese-ori atam, ca ărași să ședă față 'n față cu mine la mese decedate dōmnă Wurm și ași fi ascultat bucuros plânsorile ei necentenite asupra migrenei...

Încă înainte de termin părăsii moșia. Mă escasai, că sunt bolnav, și nu minții, căci în adevăr eram bolnav. În continu eram grozav de iritat și mi-se părea, că trebuie să mor...

Acum sunt profesor și țin cu predilecție prelegeri asupra timpurilor trecute;

când însă sosesco obosit acasă, nu mă așteptă nimic plăcut. Mă profesora nu mă întâmpină, — ci numai vechiul meu amic Plato mă așteptă pe sofă. Masa mi-e acoperită de praf și pe ea zac foliante și o grămadă de hârtii.

Adese-ori îmi repet, că nu mă mai gândesc la moșia lui Wurm, că traiul meu din acel timp a fost numai un vis, un vis urit. Nu întreb niciodată de „dōmnă”, nu mai vreau să gândesc la ea. Mai deunăzi aușii, că e foarte fericită și foarte veselă, aprăpe fără margini, că deja a avut o mulțime de aventuri picante, că prinde în mrejele ei tineri neesperți, se jōcă cu ei, chiar așa cum face și painginul de pe plafondul odăii mele cu musculițele prōste. Se dīce, că e foarte frumoasă. Foarte frumoasă! —

O vād înaintea mea: ochiul ei ardețor, părul bogat și negru, și surisul ei, un suris fermecător și seducător... După finirea prelegerii pășesc în odăia mea — un suris dulce mă întâmpină, iau în brațe pe scumpa mea Aniță și o sferu cu ardore....

Un vis nebun! —

V. S.

ntat.—Alaltăeri la 9¼ a. m. prințul Ferdinand s'a dus călare la casarma Malmaison, unde i-s'a dat, în fața M. S. regelui și a A. S. R. prințesa Maria, comanda reg. 4 de roșiori.

—o—

Comasare în Râșnov. În ziua de 2 Mai st. n. a. c. se va face în Râșnov alegerea inginerului de comasație și se va stabili preliminarul cheltuelilor comasației.

—o—

Fondul pentru pensionarea diariștilor maghiari consta la finea anului trecut din 512,627 fl. Incasările în anul trecut au fost 55,220 fl., în care sumă sunt a se socoti și diferitele fundațiuni și donațiuni, ce s'au făcut în cursul anului și cari se evaluează la 16,824 fl. În prezent pensiunea unei veduve de diarist este asigurată cu 600 fl. anual, ér pentru orfanii câte 240 fl. După ce fondul se va mai mări, pensiunea unui membru se va urca la 1500 fl. anual.

România, ca mântuitoarea armatei rusesci.

(Fine).

Acum se privim a doua eventualitate: adică, dacă România, în sensul tratatului dela Paris, conformându-se obligamentelor sale de vasală, și-ar fi întors armele nu în contra Porței, ci în contra Rusiei... Cum ar fi operat armatele rusesci, dacă îndată la Prut ar fi aflat înaintea lor armatele unite turcesci și române? Presupunând, că Rusiei i-ar fi succes să le alunge de-acolo, atunci ea nu pe pământul tovarășei sale de arme, în liniște și în siguranță, ci în țară inamică ar fi putut progresa numai pas de pas, și pe lângă acesta, puterea ei armată, în urma alipirii oștilor române la cele turcesci, ar fi fost cu 1/5 parte mai mică, ér a Turcilor tot cu atâta mai mare.

În cazul acesta toate încordările Rusiei ar fi fost zadarnice, fără succes și s'ar fi redus la o deșertă încercare, căci România operând împreună cu Turcia, abia se poate admite, ca armatele Țării să fi putut străbate măcar peste Prut.

Că însăși comanda supremă rusescă presupunea această eventualitate și că se ocupa c'o ofensivă a Turcilor, se vede din împrejurarea, că înainte de a câștiga alianța României, în toamna anului 1876, a pus în stare de apărare Țermurii riului Bug, providându-le cu forturi și cu tunuri grele.

Ast-fel esaminând așa-déră evenimentele, cum au decurs unul din altul, ajungem la justificata concluziune, că în al doilea război al „Cestiunei Orientului“ numai principatul României, cu mica lui armată desprețuită, și hilită, și prin vitejiile și jertfele acesteia a putut fi delăturată catastrofa, ce amenința pe colosul dela Nord.

Deși Rusia era conșcie, că România este acea piatră unghiulară, în jurul cărei se învârt soții războiului, totuși în decursul acestuia, ca și la sfârșitul lui, a avut o atitudine, care a vătămât adânc conștiința de sine a fiă-cărui Român și care n'a fost acomodată decât la aceea, ca să prezente pe aliatul său de arme în fața lumii, nu ca pe-un stat absolut independent, ci ca pe-o provincie întregitoare a ei. Cel puțin acesta se poate vedea din împrejurarea, că deși în virtutea convenției prealabile dintre Rusia și România, armatei române i-se garanta cerc de activitate independent, totuși când Rușii și-au pus piciorul în România — contra protestărei regelui Carol și călcând convenția — armata română a fost declarată de subordonată armatelor rusesci conduse de marele duce Nicolae...

Dér cu toate acestea, armata română a fost la locul ei, ea și-a făcut datoria...

Că cu ce succes tinăra armată română a făcut esamenul practic din soițele bellice moderne, și că ce a moștenit ea din sângele și vitejia vechilor Români, pe noi Maghiarii ne interesează numai întru cât noi, ca popor războinic, tot-déuna ne bucurăm, dacă vedem vitejia și eroismul unui popor, mai ales atunci, când acest popor ne este vecin și interesele lui sunt identice cu interesele noastre...

„Atentatul dela Bocsig“.

Procesul de calumniare contra „Magyar Hirlap“.

(După notițele luate la pertractare)

(Urmare).

Cine-s autorii?

Se începe cestiunea autorilor. Acusații unul câte unul ies din banca lor și pășesc în mijlocul salei dinaintea președintelui. Cel dintâiu este *Horváth Gyula*.

Președintele: — D-ta ai scris articolul acesta? (Ii prezintă numărul cu prim-articolul *Nem történ semmit*.)

— Eu și primesc totă responsabilitatea.

— Aici e manuscriptul aflat în decursul cercetării; uită-te la el și convinge-te, dacă e scrisoarea D-tale?

— (Se uită la manuscript).

— Da, e manuscriptul meu propriu...

Asemenea și *Dr. Kohn David* recunoșce, că articolul-raport din același număr l'a scris el.

Dr. Stefan Pop: Sub-titulele d-tale-ai scris din propria voință, séu așa te-a îndrumat redactorul?

— D-l redactor mi a dat o telegramă ca să o prelucru, dér cât despre titlaturile subalterne, nu mi-a dat îndrumări.

Nagy Dezsö (jurat). Corespunde raportul scris de D-ta conținutului telegramii?

— Corespunde.

Urmézá Márkus Miksa, care la întrebările președintelui asemenea recunoșce de al séu articolul-raport din numărul dela 18 Septembrie și intitulat „*A bokszege mérénylő*“.

Nagy Dezsö (jurat): D-ta ai fost emis, ca reporter, la fața locului?

— Da!

— Și unde ai scris articolul incriminat, în Bocsig, séu în redacțiune?

— În redacțiune.

Fenyő Sándor încă recunoșce de al séu articolul din nrul dela 19 Septembrie. (A megghiusult mérénylet).

Președintele: D-ta ești acusat și ca autor al articolului, pe care l'a scris d-l Kohn. Primesci responsabilitatea și pentru acela?

— Nu numai că primesc, déră proprie eu sunt și autorul articolului. *Dr. Kohn* n'a făcut altceva decât a executat voința mea, fiind-că a scris după îndrumările și informațiunile date de mine.

— Dér d-l Kohn a șis, că a fost propriu al lui?

— Propriu al lui nu a putut fi nici din cauză, că nu era vorba de vr'o apărare, ci de prelucrarea unor informațiuni. Eu i-am spus cum să fiă tonul raportului și apoi am mai făcut și unele corecturi, prin urmare eu sunt autorul.

Președintele: (chiamă și pe *Dr. Kohn* înainte) D-ta ai șis, că articolul l'ai scris d-ta singur; acum d. *Fenyő* vré sé-l iee întreg asupra sa.

Kohn: Răspunsul meu de mai înainte se referea la sub-titule, încolo d-l *Fenyő* are tot dreptul. (Murmur).

Dr. Robitsek: (apărătorul, către *Kohn*) Ce date ai avut D-ta la scrierea raportului?

— O telegramă și o epistolă.

— Este amintire despre o epistolă, vădutu-o ai D-ta?

— Nu. Cuprinsul epistolei mi-l'a comunicat d-l *Fenyő*.

Președintele: (cătră *Fenyő*) Dela cine ai primit epistola. De altcum te fac atent, că la întrebarea aceasta nu ești îndatorat să răspunzi.

— Epistola mi-a fost adresată mie din partea unui om foarte competent în cestiune, dér m'a rugat să țin discrețiunea, ceea ce nici nu mă simt îndemnat să cal.

Dr. Stefan Pop: Primiți așa-déră în solidum responsabilitatea?

Fenyő: Am spus odată, că primesc.**Kohn:** Și eu primesc.

Președintele: face atenți pe jurați, că cestiunea de autor nu depinde dela aceea, că cineva primesce ori nu responsabilitatea.

Dr. S. Pop: *Dr. Kohn* să spună, care parte a articolului a scris'o pe basa scrisorii, și care pe a telegramii?

Kohn ia fóia în mână și numesce singurative sub-titule.

La întrebarea lui *Robitsek*, *Horváth Gy.* spune, că și el a vădutu numita epistolă. *Fenyő* îndată-oe a primit'o și cetit'o i-a trimis'o lui în parlament, a cetit'o și s'a hotărit cu *Fenyő*, ca numele autorului să nu-l descopere și nu-l vor descoperi. În cealaltă și densusul, creșând, că interese mai înalte de stat sunt în legătură cu cuprinsul epistolei, s'a dus în ministeriul de interne și a spus baronului *Jozsika Samu*, care era al doilea secretar de stat pe atunci: i-a spus, că el a și emis la fața locului un reporter, și că telegramele, cele va primi, le va comunica, pe cum a și făcut. În parlament ministrul de agronomie *Bethlen Andras* a tras la iudoială acea epistolă, de aceea *Horváth* a arătat'o la doi bărbați de încredere, cari i-au promis discrețiune, lui *Horváth Nándor* și *Sell Kálmán*. În parlament nici că a vorbit de ea.

Președintele: De ce n'ați spus acesta în decursul instrucțiunii, ca să fi putut cita aici pe d-nii *Horváth* și *Szell*?

— N'am aflat de lipsă se repeșesc lucruri tractate în public, în fața țării, și cari și prin diare s'au fost spuse.

Dr. Ștefan Pop: Acesta nu o pot primi de apărare, de ore-oe unicul for competent era tribunalul, și D-vóstré n'ați aflat de bine a aréta această epistolă tribunalului. De altcum întreb pe d-l acusat: Cunóșce pe scriitorul epistolei?

— Nu-l cunosc.

— Dér cunoscutu-i ai scrisoarea?

— Nu, dér sciindu-i poziția în care se află, l'am ținut și-l țin demn de credință.

Robitsek spune, că el a cerut să fiă citat *Esc. Sa* baronul *Jozsika*, ministru a latere, dér președintele nu l'a citat. Prezintă organul oficios al dietei (*Országgyűlési Értesítő*) și rógă să se citească pasagiul din vorbirea lui *Horváth*, care se referesce la scrisoarea.

Președintele își motivează procedura, și de-oamidă denegă cetirea numitului pasagi, nefiind la timp. De altcum spune, că acum le stă în voie să dovedească, conform §-lui 263, cu atât mai virtos, că acuatorul le oferă acest favor, decât vréu să se folosescă de el.

Procedura de dovedire.

Președintele cetesce §. 263 al codului penal și întrébă pe apărător, dacă vré sé se folosescă de acel favor și sé dovedească.

Dr. Robitsek: Da, voi dovedi: 1) că la 3 Septembrie, înainte de aparițiunea articolilor, la gendarmerie s'a făcut arătare, că între Români ar domina mare agitațiune în urma predicii preotului, și o dușmănosă pornire contra celor, ce au insultat pe episcopul *Pavel* și contra *Maiestății Sale* a regelui; 2) că, trenul regal a fost pădit de gendarmerie și gardă națională improvizată ad hoc; 3) că, între *Bocsig* și *Tamand* ar fi lipsit dela o șină trei cuie; 4) că, în timpul acela a fost mare amărăciune printre Români, și ei nu s'au purtat cu destulă reverință față de M. Sa; 5) că toate aceste ar fi fost reduse din partea publicului la agitațiunea lui *Ioan Popp*; 6) că, pretorul mai târziu de nou a pornit cercetare în cauza atentatului; 7) că, cum erau pe timpul acela stările de siguranță publică și moralitate în *Bocsig*.

Dr. S. Pop cere să se asculte martorii, și va dovedi, că acuatorul nici la 3 Sept. 1893, nici mai înainte, nici mai târziu, nici când n'a agitat contra M. Sale, din contră a îndemnat poporul să se presinte în număr mare, în haine de sărbătoare, la primire. De altă parte, ca să se vadă, că acuatorul numai pentru restabilirea onorei sale vătămăte a recurs la judecătorie, declară, că dacă *Horváth Gyula* și cei-alți acusați vor recunoșce, că acuatorul a procedat corect, că e cinstit și de caracter nepătat, atunci el se îndestulesce cu declarațiunea acesta l'ală și-și rebrage acusa.

Acusații fac din cap și gesticulează ridând, ca și când ar dice, că-s adevărate aserțiunile lor.

Dr. Robitsek cere să-i permită acuatorului să citească din „*Alföld*“, în cari se

scrie despre omorul *Sestevale*, și cari ar fi compromișatori față de acuator.

Dr. S. Pop — deși lasă deplină latitudine dovedirei, crede că acestea nu aparțin cestiunei, dér lasă să judece tribunalul.

La 12½ se suspinde ședința. După ¼, de óră tribunalul anunță hotărârea, în sensul căreia dă loc dovedirei din ambele părți, numerii din „*Alföld*“ îi respinge însă, ca neaparținători cestiunei.

La 1 óră d. a. ședința se suspinde până la 3 ore.

(Va urma.)

Sciri telegrafice.

Budapesta, 25 Aprilie. Deputatul *Meszlényi* va face Sâmbătă interpelare în cameră cu privire la *marșalatul de curte ungar*.

Budapesta, 25 Aprilie. Partida lui *Ugron* a hotărit să-și susțină neschimbat punctul de vedere, referitor la proiectele de legi bisericesci-politice și să supună unei critice aspre procederea guvernului.

Oradea-mare, 25 Aprilie. Nuntialul *Agliardi* neîntrerupt este obiectul a mari ovațiuni. La prânzul festiv nuntial ridică paharul în sănătatea monarhului și numi pe cardinalul *Schlauch* un prelat strălucit, pe care Papa îl îmbrățișează cu iubire și cu stimă.

DIVERSE.

Regele Italiei, Umberto e un mare iubitor de timp urit și ploios, dice diarul „*Fanfulla*“. Cu cât plouă séu ninge mai tare, cu atât regele e mai vesel. Pentru vânătoare el își alege, decât numai se pôte, cele mai neplăcute zile când, ploia cade în șiróe, și odată se exprimă cătră admiralul *Brin* astfel: „În Germania și în Austria se vorbesce adese-ori de „timp împărătesc.“ Din întreaga triplă alianță eu o am mai rău, deore-ce noi arare-ori avem adevărat „timp regesc.“ — „Dér, Majestate“ dice *Brin*, „noi în Italia avem dér mai mult timp frumos, decât ori si unde.“ „Chiar acesta e“ replică regele *Umberto* rîzînd. „Timpul frumos nu este adevăratul timp regesc.“ În altă și regele dice tot acelui admiral: „O, voi marinarii o aveți foarte bine. Trebuie să fiă o plăcere admirabilă de a sta în ori ce timp pe podul de comandă.“ E cunoscută și caracteristică și anecdota referitoare la serbarea deschiderei podului „*Margherita*“. În ziua sărbării era un timp atât de urit, cum nu s'a mai vădutu. Primarul *Romei* întrebă pe regele, dacă ar voi să amâne sărbarea. Regele *Umberto* însă, nu voi să scie nimica de acesta, ci dice: „Din contră, să se țină, și decât ploia te va gena la cetirea vorbirei D-tale, atunci bucuos îți voi ținé eu cortul.“

Literatură.

Lumea Ilustrată. Prin acesta onor. cetitori sunt rugați a cere, fiă la librărie, fiă la un colporteur, să li-se arate broșura I-a a revistei *Lumea Ilustrată* anul al III-lea, și în cas de a o găsi pe plac, să binevoiescă séu s'o cumpere cu numărul, séu să se aboneze. Prețul broșurei este un leu. un nr. 50 bani. După mărturisirile cetitorilor asupra pré interesantului roman *Uci-gașa* de *Carl Emil Franzos* și rugăm a se cere la librării cum și la colportori speciali un nr. de probă. În localitățile unde nu se află în deposit *Lumea Ilustrată*, amatorii sunt rugați a ne înainta 1 leu în mărci postale, și imediat vor primi un număr de probă (1 broșură nr. 1 și nr. 2).

Administrațiunea revistei *Lumea Ilustrată*, Bucureșci, Hotel de France.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Aprilie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.50
Renta de corone ung. 4%	99.45
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.30
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	103.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.25
Bonuri rurale ungare 4%	98.70
Bonuri rurale croate-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii.	162. —
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	150. —
Renta de hârtie austr.	101.60
Renta de argint austr.	101.65
Renta de aur austr.	124.05
Losuri din 1860	158.25
Acții de ale Băncii austro-ungară.	1091. —
Acții de ale Băncii ung. de credit.	461.25
Acții de ale Băncii austr. de credit.	398.90
Napoleonori.	9.70
Mărci imperiale germane.	59.80
London vista.	122.45
Paris vista.	48.50
Rente de corone austr. 4%	101.50
Note italiene.	46. —

Cursul pieței Brașov.

Din 24 Aprilie 1895.

Banote rom. Cump.	9.65	Vënd.	9.68
Argint român. Cump.	9.60	Vënd.	9.65
Napoleon-d'or Cump.	9.67	Vënd.	—
Galbeni Cump.	5.75	Vënd.	—

Nr. 212—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Joi, în 2 Mai 1895 la 10 ore a. m. se va ține licitație în oficiul de economie al orașului pentru arendarea a ierbei de pe următoarele locuri publice:

- 1) de pe locul liber din sus de lăstă pârta, din ulița neagră;
 - 2) de pe locul liber de din jos de casa de dat la țintă (Schitzenhaus);
 - 3) de pe locul din jos de fortăreață (Schlossberg);
 - 4) de pe locul dinaintea gimnaziului românesc din Scheiu;
 - 5) de pe drumul din dosul grădinilor din strada țințășilor;
 - 6) de pe locul dela Honterus;
 - 7) de pe așa numitele locuri ovtore din diteritele părți ale hotarului.
- Doritorii de a lua cu arendă ierbaritul au să se prevadă cu un valium de 2 fl. și cu suma arândei, care trebuie plătită înainte.

Condițiile arândărei, ce se vor ceta înainte de licitație, se pot vedea în orele de oficiu în localul subscrisului oficiu.

Brașov, 19 Aprilie 1895.
688,1—1 **Oficiul orașenesc economic.**

**Picăturile de stomach
Maria-Zeller**

cară au efectul escelent în contra tuturor bôlelor de stomach, sunt un medicament neapărat de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetiț, slăbiciunea stomachului, respirația cu mirosul greu, vânturi, răgălela, colică, catarul de stomach, flegmă, gălbănare, grătă și vomare, constipația, și la durere de cap, încălcarea stomachului de mănăcări și beuturi, limbriți, suferințe de splină, ficat și hemoroide ca mijloc aprobat și sigur de vindecare.

La bôlele indicate s'a constatat picăturile Mariazeller ca cel mai bun leac, care confirmă sute de testimonii. Prețul unei sticle cu prescrierea de întrebuințare 10 cr. Sticla îndoită de mare 20 cr. Especia centrală prin farmacistul CARL BRADY, Kremser (Moravia).

Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căroră emalage este lipită o fâșă verde cu cuvintele: "Bezeugte die Echtheit" cu subscrierea mea.

Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașov: farmaciile Iul. Honung, F. Jekelius W-we, Franz Kellenen, Ed. Kugler la Hygiea, Vict. Roth, H. G. Obert. Hosszafalu: farmacia: Gustav Jekelius. Osernát-falu: farmacia Josef Drodtleff.

Escritiere de ofertă.

Reprezentându-se oferte acceptabile la concursul publicat în 1-a Februarie a. c. cu deosebire privitor la lucrările de zidărie, comitetul a serie de nou următorul

Concurs.

Cu concesiunea Ven. Consistori archidieceșană Nr. 8494--1893 și a Diregătoriei de clădire se publică concurs.

Comuna română gr. or. din Cetatea Brașovului intenționează să edifice pe teritoriul său, situat în Târgul-Grăului Nr. 5, următoarele clădiri nouă, și adică:

- 1) O biserică cu prețul fixat în devisă . . fl. 17,261.60 cr.
 - 2) O casă parochială cu 2 etaje " " " 31,532.52 "
 - 3) O casă cu un etagiu în curte " " " 4,920.62 "
- Suma totală . . " 53,724.74 "

Aceste lucrări se dau pe cale de oferte în scris. Ofertele în scris sigilate, provădate cu timbru de 50 cr. și cu 5%, din suma pentru care se face oferta, sunt de a se preda, până la 10/22 Aprilie la 12 din zi, a. c., în mâinile Domnului Protopop și președinte al comitetului parochial Barth. Baiulescu. Ofertele pot să se facă pentru toate lucrările, sau și pentru grupe singuratică, loc. bite, sau pentru lucrări anumite. Sumele, cu cari oferenții sunt mai ieftini, decât sumele stipulate în devisă, sunt a-se indica în procente și să fiă induse în oferte atât cu cifre, cât și cu litere acurată și precisă. Ofertele trebuiesc să aibă iscălitura proprie a oferentului. Ofertele au să mai conțină și descriațiunea oferentului, că cunoșce condițiunile generale și cele speciale de zidit și se supune lor necondiționat.

Condițiunile detailate, precum și planurile și devisele, se pot vedea pâu în ziua, când espiră termenul de ofertă, în cancelaria comunei parochiale române gr. or. în din cetatea Brașovului în Târgul-Grăului Nr. 5, etagiul al 11-lea, în totă ziua, în orele dela 11—1 din zi și dela 3—5 după amăzi.

Brașov, 18/30 Martie 1895.

Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Brașovului:

Barth. Baiulescu,
președinte.

3—3

Lazar Nastasi,
notar.

Tipografia A. Muresianu, Brașov.

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

„ALBINA“
INSTITUTUL DE CREDIT ȘI DE ECONOMIE
FILIALA BRAȘOV

Cec-Conto
la postă
Nr. 505.

primesce depuneră spre fructificare pe lângă 4 1/2% netto, solvind însași darea de interese;
sconteză polițe comerciale cu 5 1/2%;
accordă imprumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6% sub cele mai avantajoase condițiuni;
deschide credite în cont corrent
accordă împrumuturi pe hârtii de valoare, monede, giuvaere și mărfuri cu 6%;
cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hârtii de valoare indigene și străine, în special de cele românești;
răscumpără fără nici o detrageră cupone, escomptează cupone înainte de scadență, și
cumpără cu cel mai urcat preț cupone dela efecte române;
efectuează în modul cel mai culant încasări și plăți pe piețele din țară și streinătate,
esecută în comisioane ori-ce însărcinări de bancă sub cele mai ieftine condițiuni;
închiriază magazine și locuri libere de depou, pe teritoriul său strada Gării Nr. 45, care, situat nemijlocit lângă gara drumului de fier de stat, e legat prin șine proprii cu acesta și investit cu dreptul de vămuire și cântărire oficiosă prin organele drumului de fier de stat;
primesce în calitatea sa ca reprezentant principală a societății de asigurare EQUITABLE din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, particulare a acestei societăți.

Onorabilelor administrațiuni de fonduri și p. t. D-loru capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale **Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“** ale căroră cupone se răscumpără semestrul fără nici o detrageră, și cari se află de vândare în cursul zilei a bursei din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparându cursurile și produsul celorlalte efecte indigene, se pte sustinea cu totu dreptul, că **Scrisurile fonciare „Albina“ de 5%** sunt și relativ cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.
Bonitatea absolută a foncierelor „Albina“ e garantată prin valorea cel puțin întreită a ipotecelor pe banca căroră se esmit, prin fondul special de asigurare a scrisurilor fonciare care e de fl. 200 000 și în fine prin totalitatea oră și cărei alte averi a institutului.

21-*

Orele de cassă dela 8—1.

Nu cumpărați dela faur cărbuni!

(Este un proverb vechiu.)

Acestu proverb se potrivește la **stabilimentul meu cel mare**, care cumpără cantități mari de marfură, având cheltuieli puține pentru vinde și eften.

Mostre atragătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caețe cu mostre, cum nu s'a mai vețut până acum, pentru **croitori**, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Beruvien și Dosking pentru inaltul cler, stofe preserise pentru uniforme funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livrăe-uri, postavuri pentru biliarde (mese de joc), și trăsuri. — **Asortimentu forte bogat de LODEN** din Stiria, Carniola și Tirol, pentru BĂRBAȚI și DAME, cu prețuri originale ale fabricii, ce nu i pte cetera nici o concurență. Asortimentu de șaluri fine și durabile pentru dame în coloru forte moderne. — **Stofe de spălatu**, pleduri de voiaj dela 4—14 fl. Tote cele necesare la croitori, precum căpțușeli de mâneci, nasturi etc.

Cine voiesce a cumpără **postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată**, ér nu sdrențe eftine, cari nu prețescu nici cătu cusutul croitorului, să se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester Austriei.)

Depozitu permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.

Trimiterea numai cu ramburse.

Să se ferescă

cumpărătorii de agenți și mamulari, care sub spitz marca „Marfa lui Stikarofsky“ oteră alte mărfuri false. La astfelu de ómeni eu nu vëndu sub nici o condiție marfă.
629,16—24.

A V I S U !

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se pot face și reînțori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebire, când voiesce ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“